

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

18.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 4-го Марта — 1838 — Wilno. Piątek. 4-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Февраля.

Высочайший Рескриптъ,

Совѣту Женскаго Патріотическаго Общества.

Возлюбленнійшая дочь Моя, Великая Княжна ОЛЬГА НИКОЛАЕВНА, изъявила мнѣ желаніе свое привлечь дѣятельное участіе въ трудахъ Патріотическаго Общества. Удовлетворюю столь отрадному для Меня стремленію Ея къ подвигамъ благотворенія; но желая, чтобы оно направляемо было навыкомъ, основанымъ на опыте, Я, съ согласіемъ Государя Императора, предлагаю Совѣту Патріотическаго Общества, привлечь Ея Императорское Высочество въ число своихъ Дѣйствительныхъ Членовъ, съ предоставлениемъ Ея вѣдѣнію той части сей столицы съ ея школою, которая остается безъ прямаго попечительства, по случаю увольненія или отсутствія нѣкоторыхъ Членовъ Общества. Я надѣюсь, что Патріотическое Общество въ семъ назначеніи увидить новое доказательство особенного вниманія Государя Императора и Моего къ трудамъ его, на пользу общую посвящаемъ, и залогъ всегдашняго Мого благоволенія.

На подлинномъ Собственномъ Ея Императорскаго Величества рукою подписано:

АЛЕКСАНДРА.

С. Петербургъ,
1-го Января 1838.

Донесеніе Совѣта Женскаго Патріотическаго Общества Ея Императорскому Величеству.

Всемилостивѣйшая Государыня!

Ваше Императорское Величество Всемилостивѣйше соизволили назначить Ея Императорское Высочество Государыню Великую Княжну ОЛЬГУ НИКОЛАЕВНУ въ Дѣйствительные Члены С. Петербургскаго Женскаго Патріотическаго Общества. Совѣтъ онаго съ благодарностію и благоговѣніемъ приемъ сіе новое свидѣтельство Монаршаго къ нему благоволенія.

Вполнѣ убѣжденный, что изъявленное Ея Императорскимъ Высочествомъ желаніе участвовать въ занятіяхъ Общества, возникло въ юномъ сердцѣ Государыни Великой Княжны отъ лестнаго вниманія Августѣйшихъ Ея Родителей къ трудамъ онаго, Совѣтъ ни чѣмъ не можетъ приличнѣе и вѣрѣе выразить полной своей признательности, какъ горжественнымъ обѣтомъ съ прежнѣмъ усердіемъ продолжать на пользу общую труды свои, которые нынѣ вознаграждены столь милостивымъ благоволеніемъ Ихъ Императорскихъ Величествъ.

Совѣтъ, изъявивъ чувства вѣрноподданнической благодарности за Высочайшее назначеніе Ея Императорского Высочества Государыни Великой Княжны ОЛЬГИ НИКОЛАЕВНЫ въ Дѣйствительные Члены Общества, будетъ имѣть счастіе донести Вашему

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 25-go Lutego.

NAJWYŻSZY RESKRIPT,

Do Rady Patryotycznego Towarzystwa Dam.

Najukochanisa córka Moja, WIELKA XIEŻNICZKA OLGA NIKOŁAJEWNA, oswiadczyła Mi swoje życzenie przyając czynne uczestnictwo w pracach Towarzystwa Patryotycznego. Zadość czynie tak pocieszającej dla Mnie Jej skłonności ku dziełom dobrotcznym; ale pragnąc, żeby skłonność ta kierowaną była nawyknienniem, na doświadczenie opartem, za zgodzeniem się CESARZA JEGO MOŚCI, polecam Radzie Towarzystwa Patryotycznego, przyając JEJ CESARSĄ WYSOKOŚĆ do liczby swoich Rzeczywistych Członków, z oddaniem pod Jej wiedzę tej części stolicy tutejszej z jej szkołą, która zostaje bez wyraźnej opieki, z powodu uwolnienia albo nieobecności niektórych Członków Towarzystwa. Spodiewam się, że Towarzystwo Patryotyczne w naznaczeniu tém, ujrzy nowy dowód szczególnych względów CESARZA JEGO MOŚCI i Moich ku jego pracom, dla dobra powszechnego poświęcanym, i rękojmią statecznej Mej przychylności.

Na autentiku Własną JEJ CESARSKEJ MOŚCI ręką podpisano:

ALEXANDRA.

St. Petersburg,
1-go Stycznia 1838 roku.

Doniesienie Rady Patryotycznego Towarzystwa Dam
NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI,

Najmilościwsza Pan!

WASZA CESARSKA MOŚĆ Najłaskawiej raczyła przeszczyć JEJ CESARSĄ WYSOKOŚĆ WIELKĄ XIEŻNICZKĘ OLGĘ NIKOŁAJEWNU do liczby Rzeczywistych Członków St. Petersburskiego Patryotycznego Towarzystwa Dam. Rada jego z wdzięcznością i głębokim u szanowaniem przyjmuje nowy ten dowód MONARSZEJ ku niemu przychylności.

Będąc zupełnie przekonaną, że oswiadczona przez JEJ CESARSĄ WYSOKOŚĆ chęć uczestniczenia w zatrudnieniach Towarzystwa zrodziła się w młodem sercu WIELKIEJ XIEŻNICZKI Jej Mości ze względów łaskawych NAJJAŚNIEJSZYCH Jej Rodziców ku jego pracom, Rada niemal nie może stosowniej i wierniej wyrazić zupełnej swojej wdzięczności, jak w uroczystym ślubie, z dawną gorliwością, przedłużać dla dobra powszechnego swe prace, które teraz zostały wynagrodzone tak łaskawymi względami NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA Ich Mośc.

Rada, wynurzywszy uczucia wiernych poddanych wdzięczności za Najwyższe przeznaczenie JEJ CESARSKEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIEŻNICZKI OLGI NIKOŁAJEWNY do liczby Rzeczywistych Członków Towarzystwa, będzie miała szczęście donieść WASZEJ CE-

му ИМПЕРАТОРСКОМУ Величеству о распоряженіяхъ своихъ, кои по сemu слушаю сдѣланы будуть.

Подлинное подписаніе:

Предсѣдательница Агаѳоклѣя Сухарева.

Марія.

Княгиня Варвара Голицына.

Графиня Софія Борхъ.

Александра Сенявина.

Баронесса Ольга Мейendorff.

Клеопатра Клейнміхель.

Графиня Екатерина Салтыкова.

Александра Алферовская.

SARSKIEJ Mości o swych rozporządzeniach, które z tej okoliczności będą uczyzione.

Autentyk podpisały:

Prezydentka Agatoklea Sucharewa.

Maryja.

Xieżna Barbara Golicynowa.

Hrabina Zofia Borch.

Alexandra Sieniawinowa.

Baronowa Olga Meyendorf.

Kleopatra Kleinmichel.

Hrabina Katarzyna Saltykowa.

Alexandra Alferowska.

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny, 12-go Lutego, mianowani Skrzydłowy Adjudantami JEGO CESARSKIEJ Mości, Preobrażeńskiego pułku Gwardyi: zostający przy JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZU, Półkownik Nazimow, i Kapitan Czernyszew, z zostaniem pierwszego z nich przy JEGO WYSOKOŚCI; Kapitan Siemionowskiego pułku Gwardyi Nazimow i sy i Adjutant Dowódzcy 6-go Korpusu Piechoty, Jeneral-Adjutanta Nejdgardta, Sztab - Rotmistrz pułku Kawalergardów CESARZOWEJ JEJ Mości Hrabia Tizenhausen.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 15-go Lutego, Dowódca 1-go Małorosyjskiego pułku Kozackiego, Półkownik Raszewski uwolniony ze służby, z przyczyną ran, w randze Jeneral-Majora, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— W Journal de St-Pétersbourg czytamy: Przez Najwyższy rozkaz dzienny, 15-go Lutego, Dowódco 2-ej brygady Kiryssyerów Gwardyi, Jeneral-Major Zacharzewski zgi, naznaczony Komendantem Sanktpetersburskim, na miejsce zmarłego Jeneral-Adjutanta Martyna.

— Senator Rzeczywisty Radzic Tajny Wasileczykow, Najłaskawiej uwolniony ze służby, na własną prośbę.

— Prezydent Intendencji Kantoru Dworu, Hrabia Kułajsov, Najłaskawiej uwolniony, na własną prośbę, od tego obowiązku, z zachowaniem nazwania Wielkiego Mistra Dworu JEGO CESARSKIEJ Mości.

— Zostający w obowiązku Mistra Dworu JEGO CESARSKIEJ Mości i Vice-Prezydent Intendencji Kantoru Dworu, Rzeczywisty Radzic Stanu Szcerbinin, na własną prośbę, Najłaskawiej zupełnie uwolniony ze służby.

— Wielkiemu Koniuszemu Xięciu Dołhorukowu i Członkowi Gabinetu, Rzeczywistemu Radzicy Stanu Sieniawinowici, Najłaskawiej rozkazano sprawować obowiązki: pierwszemu Prezydenta, a ostatniemu Vice-Prezydenta Intendencji Kantoru Dworu, z zostawieniem obu i na obowiązkach dotychczasowych.

— Zostającemu do szczególnych poleceń przy Ministerze Wojny, Mistrzowi Obrządów, Rzeczywistemu Radzicy Stanu Nikicie Wiewołoskiemu, Najłaskawiej rozkazano bydż Członkiem Gabinetu JEGO CESARSKIEJ Mości, z pozostaniem i Mistrzem obrządów.

— Jego CESARSKA Mość Najwyżej rozkazać raczył Senatorowi, Radzicy Tajnemu Xięciu Golicynowi, zasadą w 8-m Departamencie Rządzącego Senatu.

— Jego CESARSKA Mość, z dwóch wybranych kandydatów przez Pskowskie Dworzaństwo, Najwyżej raczył utwierdzić na urządzie Pskowskiego Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, Radzicę Kollegialnego Kreckszyna.

— Zarząd Gospodową Komisją Kontroli części Artyleryjskiej i Inżyniernej Najwyżej rozkazano włożyć na Zarządzającego osobną expedycję przy Kontrolerze Państwa, Radzicę Stanu Fiakowskiego, a zatem zarząd połmionej Expedycji poruczyć Ober-Kontrolerowi Departamentu Kontroli rachunków wojskowych, Radzicę Dworu Butchakowu.

— Moskiewskim Vice-Gubernatorem Najłaskawiej rozkazano bydż Adjutantowi Moskiewskiego Wojennego Jeneral-Gubernatora, Rotmistrzowi pułku Kawalergardów CESARZOWEJ JEJ Mości Nowosilcowi, z mianowaniem go Radzicą Kollegialnym. (P. P.)

— Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEJ Mości, Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radzicy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, przy którym podaje Rządzącemu Senatorowi donależytego wypełnienia kopię Najwyżej utwierzonej Opinii Rady Państwa, o podśadności obywateli CESARSTWA i Królestwa Polskiego w sprawach procederowych, dodając, że takaż kopia, dla podania do wy-

Высочайшимъ Приказомъ, 12-го Февраля, назначены Флигель-Адъютантами къ Его Императорскому Величеству, Лейбъ-Гвардии Преображенского полка: состоящий при Его Императорскомъ Высочествѣ Наслѣдникъ Цесаревичъ, Полковникъ Назимовъ, и Капитанъ Чернышевъ, съ оставленіемъ первого изъ нихъ при Его Высочествѣ; Лейбъ-Гвардии Семеновского полка Капитанъ Назимовъ 1-й и Адъютантъ Командира 6-го Пехотного Корпуса, Генераль-Адъютанта Нейдгарта, Кавалергардскаго Ея Величества полка Штабъ-Ротмистръ Графъ Тизенгаузенъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, 15-го Февраля, Командиръ 1-го Малороссийского Казачьаго полка, Полковникъ Ращевский уволенъ отъ службы, за ранами, Генераль-Майоръ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, определенного Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Въ Journal de St. Petersbourg напечатано: Высочайшимъ Приказомъ, 15-го Февраля, Командиръ 2-й Гвардейской Кирасирской бригады, Генераль-Майоръ Захаржевский 2-й, назначенъ Санктпетербургскимъ Командантомъ, на мѣсто умершаго Генераль-Адъютанта Мартынова.

— Сенаторъ Действительный Тайный Советникъ Васильчиковъ, Всемилостивѣйше уволенъ отъ службы, по прошенію.

— Президентъ Гоф-Интенданцкой Конторы Графъ Кутайсовъ Всемилостивѣйше уволенъ, по прошенію его, отъ еї должности, съ сохраненіемъ званія Оберъ-Гофмайстера Двора Его Императорскаго Величества.

— Состоящий въ должности Гофмайстера Двора Его Императорскаго Величества и Вице-Президентъ Гоф-Интенданцкой Конторы, Действительный Статский Советникъ Щербининъ, Всемилостивѣйше уволенъ, по прошенію его, вовсе отъ службы.

— Оберъ-Шталмайстеру Князю Долгорукову и Члену Кабинета, Действительному Статскому Советнику Семяину, Высочайше повелѣно исправлять должности: первому Президента, а последнему Вице-Президента Гоф-Интенданцкой Конторы, съ оставлениемъ обоихъ и при прежнихъ должностяхъ.

— Состоащему по особымъ порученіямъ при Военному Министру, Церемониймайстеру, Действительному Статскому Советнику Никите Всеволожскому, Высочайше повелѣно быть Членомъ Кабинета Его Императорскаго Величества, съ оставленіемъ въ Церемониймайстеромъ.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣло соизволить Сенатору, Тайному Советнику Князю Голицыну, присутствовать въ 8-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Пскowskimi Dворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше изволилъ утвердить въ званіи Pskowskago Gubernijskago Predvoditeľa Dворянства, Коллежskago Советника Крекшина.

— Управление Временною Контрольною Комиссією по части Артиллерійской и Инженерной Высочайше повелѣно возложить на Управляющаго особою экспедицією при Государственномъ Контролерѣ, Статского Советника Фіалковскаго, а затѣмъ управление поманутою Экспедиціюю поручить Оберъ-Контролеру Контрольного Департамента Военныхъ отчетовъ, Надворному Советнику Булгакову.

— Московскимъ Вице-Губернаторомъ Всемилостивѣйше повелѣно быть Адъютанту Московскаго Военнаго Генераль-Губернатора, Кавалергардскаго Ея Императорскаго Величества полка Ротмистру Новосильцову, съ переименованіемъ его въ Коллежские Советники. (C. P.)

— По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали предложение Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрия Васильевича Дащкова, при которомъ предлагается Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію списокъ съ Высочайше коафирированного мнѣнія Государственного Совета, о подсудности обывателей Имперіи и Царства Польскаго

въ дѣлахъ тяжебныхъ, присовокупляи, что таковыи же списокъ для обращения къ исполненію въ Царствѣ, какъ уведомилъ его Господина Министра, состоящій въ должности Государственного Секретаря, препровождень отъ него къ Министру Статсь-Секретарю, Графу Грабовскому. Въ означенномъ же мнѣніи изъясняено: Государственный Советъ въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и дѣлъ Царства Польского и въ Общемъ Собрани, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, о подсудности обывателей Россійской Имперіи и Царства Польского въ дѣлахъ тяжебныхъ, и сообразивъ оное съ бывшими прежде по сему предмету предположеніями и съ примѣчаніями Совета Управлѣнія Царства, положилъ: постановить въ семъ отношеніи слѣдующія правила:

- 1) Дѣла вотчинныя, возникшия между обывателями Имперіи и Царства, разматривать въ Присутственныхъ мѣстахъ того края, где находится спорное имѣніе, въ чемъ бы оное ни состояло.
- 2) Иски жителей Имперіи и Царства, въ случаѣ неисполненія совершаемыхъ между ними долговыхъ обязательствъ, договоровъ и иныхъ письменныхъ актовъ, если они будутъ содержать въ себѣ: а) обеспеченіе на имѣнія, состоящія въ томъ или другомъ краѣ, или б) поручительство лицъ, имѣющихъ где либо постоянное пребываніе, производить: въ первомъ случаѣ, въ судебныхъ мѣстахъ того края, где состоять имѣнія, служащія обеспеченіемъ; во второмъ, при несостоительности ответчика или должника, тамъ, где находятся поручители, или где состоять ихъ имѣнія.
- 3) Если письменныя обязательства, договоры и акты, заключенные съ жителями Имперіи и Царства, будутъ безъ всякаго обеспеченія и поручительства, то, при неисполненіи ихъ, иски производить, по усмотрѣнію истца, или 1) тамъ, где находится на лицо ответчика, или 2) тамъ, где должно производиться исполненіе обязательства, либо договора.
- 4) Когда же въ актѣ постановлено будетъ иное условіе о мѣстѣ и способѣ разбирательства, могущихъ возникнуть по онымъ споровъ, въ такомъ случаѣ искъ производить тамъ, где назначено будетъ по взаимному согласію.
- 5) Дѣйствительность долгового обязательства, договора или иного акта, опредѣляется на основаніи законовъ того края, по узаконеніямъ и формамъ коего акты были совершены. Если же актъ предъявленъ будетъ ко взысканію не въ томъ краѣ, где онъ совершенъ, и со стороны ответчика возникнетъ о формальности совершеннія акта споръ, то истецъ обязанъ представить удостовѣреніе, что актъ составленъ сообразно съ законами и формами другаго края. Удостовѣреніе таковое выдается тѣмъ судебнѣмъ мѣстомъ, которому непосредственно подвѣдомственъ судъ, самый актъ совершившій; если же актъ совершенъ не въ судѣ, а у Нотаріуса или Меклера, — то Гражданскимъ Судомъ первой степени. Въ предупрежденіе подлога, свидѣтельство подлинности и удостовѣренія судебнаго мѣста производится порядкомъ, въ слѣдующей статьѣ означенными.
- 6) Рѣшенія Присутственныхъ мѣстъ какъ Имперіи, такъ и Царства, по дѣламъ вотчиннымъ и исковымъ, приводятся въ исполненіе въ томъ краѣ, где они посыпались. Но когда по рѣшеніямъ судебнѣхъ мѣстъ въ дѣлахъ исковыхъ, положено будетъ взысканіе, а имѣнія, съ коего можно было бы оное произвестъ, въ томъ краѣ находится не будеть, между тѣмъ какъ въ другомъ краѣ истецъ укажетъ принадлежащее ответчику имѣніе, — въ такомъ случаѣ рѣшеніе приводить въ исполненіе въ томъ краѣ, где состоить имѣніе, и въ порядкѣ, законами того края установленномъ. При чёмъ наблюдать слѣдующее: Въ Царствѣ, вошедшей въ законную силу рѣшенія, состоявшаяся въ судебнѣхъ мѣстахъ Имперіи, исполнять по просьбѣ истца, Предѣдателемъ подлежащихъ судовъ. Для сего истецъ обязанъ предварительно испросить, изъ судебнаго мѣста Имперіи, засвидѣтельствованную на письмо въ томъ, что обѣ исполненіи оного предоставлается ему просить въ Царствѣ Польскомъ, таковую копію и имѣть онъ приложить къ своей просьбѣ. Подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію, удостовѣряются мѣстными Начальникомъ Губерніи, который о каждомъ таковомъ удостовѣреніи уведомляетъ Правительственную Комиссію Юстиціи, а сідѣ послѣдней, съ своей стороны, даетъ о томъ знать Предѣдателю надлежащаго Суда. Въ Имперіи, рѣшенія Судебныхъ мѣстъ Царства, исполненію подлежащія, приводить въ дѣйствіе также по просьбѣ истца, подлежащимъ мѣстамъ, съ представлениемъ тѣхъ самыхъ документовъ. Подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію, съ судебнаго рѣшенія, удостовѣряются въ Царствѣ Правительственной Комиссіею Юстиціи, которая о таковомъ удостовѣреніи уведомляетъ Начальника той Губерніи, въ коей должно про-

полненія въ Кролестwie, jakъ uwiadomił tegoż Pana Ministra, zostający w obowiązku Sekretarza Państwa, przesłana przezeń została do Ministra Sekretarza Stanu, Hrabiego Grabowskiego. W pomienionej opinii wyrażono: Rada Państwa na połączonych Departamentach Praw i interesów Królestwa Polskiego i na Powszechnym Zembraniu, rozpatrywyszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o podсудności obywateli CESARSTWA Rossyskiego i Królestwa Polskiego w sprawach proceduralnych, i porównawszy ją z bylemi uprzednio w tej rzeczy projektami i uwagami Rady Administracyjnej Królestwa, uchwalila: postanowić w tym względzie prawidła następujące: 1) Sprawy odziedzictwo, nastale między obywatelami CESARSTWA i Królestwa, roztrząsać w urzędach Sądowych tego kraju, gdzie się sporny znajduje majątek, w czembykolwiek on się zawierał. 2) Poszukiwania mieszkańców CESARSTWA i Królewstwa, w razie niewypełnienia zawieranych między niemi długowych zobowiązań, umów i innych aktów pisanych, jeżeli będą w sobie zawierały: a) zabezpieczenie na majątkach, w tym albo w drugim kraju położonych, albo b) poręczkę osób, mających gdziekolwiek stałe zamieszkanie, odbywać: w pierwszym razie, w urzędach sądowych tego kraju, gdzie się znajdują majątki, służące na zabezpieczenie; w drugim, przy niewypłatności strony odwoławowej czyli dłużnika, tam, gdzie się znajdują poręcznicy, albo gdzie ich majątki są położone. 3) Jeżeli pisane zobowiązania, umowy i akta, zawarte z mieszkańcami CESARSTWA i Królestwa, bez żadnego będą zabezpieczenia i poręki, tedy w razie ich niewypełnienia, poszukiwania czynić, podług uwagi poszukującego, albo 1) tam, gdzie się obecnie znajduje dłużnik, albo 2) tam, gdzie się powinno odbydzić wypełnienie zobowiązania, lub umowy. 4) Kiedy zaś w akcie postanowiony będzie inny warunek o miejscu i sposobie rozstrzysania mogących wynikać z nich sporów, w takim razie poszukiwanie odbywać tam, gdzie wzajemna zgoda będzie nazznaczono. 5) O rzeczywistości długowego zobowiązania, umowy, albo innego aktu, ma się stanowić na osnowie praw tego kraju, podług którego praw i form aktu były sporządzane. Jeżeli zaś akt podany będzie do uzyskania nie w tym kraju, gdzie został sporządzony, i ze strony odpowiadającej wyniknie spor o formalność sporządzenia aktu, tedy poszukujący obowiązany jest złożyć zaświadczenie, że akt został sporządzony zgodnie z prawami i formami drugiego kraju. Zaświadczenie to wydaje się przez ten urząd sądowy, który bezpośrednio podległy jest sąd, w którym akt sam był sporządzony; jeżeli zaś akt został sporządzony w sądzie, ale u Notaryusa albo Meklera, — tedy przez Sąd Cywilny pierwszego stopnia. Dla zapobieżenia fałszerstwu, świadectwo autentyczności i poświadczania miejsca sądowego odbywa się porządkiem, w następującym artykule opisany: 6) Wyroki miejscurzędowych, tak CESARSTWA, jako i Królestwa, w sprawach o majątki i poszukiwania, przywodzą się do wypełnienia w tym kraju, gdzie one nastaly. Ale, kiedy na mocy wyroków sądowych w sprawach iskowych, przysądzone będzie uzyskanie, a majątek, z którego można było je uszkoczyć, w kraju tym nie będzie się znajdował, gdy tenczasem w drugim kraju wykaże poszukujący należący do dłużnika majątek, — w takim razie wyrok przyprowadzać do wykonania w tym kraju, gdzie się majątek znajduje, i porządkiem prawami tego kraju ustanowionym: przy czem zachowywać, co następuje: w Królestwie: wszelk w prawną moc wyroki, nastale w urzędach sądowych CESARSTWA, mają wypełnić na prośbę poszukującego. Prezydenci Sądów podległych. Dla tego poszukujący powinien przedewszystkiem otrzymać, z urzędu sądowego CESARSTWA, zaświadczenie na prawnej osnowie kopią wyroku, z napisem, że o jego wypełnienie zostawuje się mu prosić w Królestwie Polskim, jaką kopią ma on załączyć do swej prośby. Podpisy osób, k pią zaświadczających, poświadczają się przez miejscowego Naczelnika Gubernii, który o każdym takiem poświadczaniu uwadama Rządową Komisję Sprawiedliwości, a ta ostatnia, ze swojej strony, daje o tem wiedzieć Prezydentowi właściwego Sądu. W CESARSTWIE. Wyroki urzędów Sądowych Królestwa, wykonanii podlegające, przyprowadzać do skutku także na prośbę poszukującego, przez właściwe urzędy, z przedstawieniem tych samych dokumentów. Podpisy osób, zaświadczających kopią sądowego wyroku, poświadczają się w Królestwie przez Rządową Komisję Sprawiedliwości, która o takowem poświadczaniu uwadama Naczelnika tej Gubernii, w której powinno się uszkoczyć wypełnienie wyroku, a Naczelnik Gubernii, daje ze swojej strony wiedzieć o tem właściwemu urzędu. W tych zdarzeniach, ani w Królestwie, ani w CESARSTWIE urzędy sądowe i wykonawcze nie wchodzą w rozstrzygnięcie prawności poszukiwania i nastego już o tem wyroku. Na autentyku Opinii Własną Jego CESARSKIEJ Mości ręką napisano: „Ma bydż puds-

изводиться исполненіе рѣшенія; Начальник же Губерніи, съ своей стороны даетъ о томъ знать надлежащему мѣсту. При сихъ случаяхъ, ни въ Царствѣ, ни въ Империи судебный и исполнительный мѣста не входять въ разсмотрѣніе правильности иска и послѣдовавшаго уже по оному рѣшенія. На подлинномъ мнѣніи Собственному Его Императорскаго Величества рукою написано: „Быть по сему.“ Въ С.-Петербургѣ, 12 Января 1838 года. (Опубл. Прав. Сен. 7 Февраля 1838 г.) (C. B.)

*lug tego.“ W S. Petersburgu 12-go Stycznia 1838 roku.
(Opubl. przez R. Sen. 7-go Lutego 1838 roku). (G. S.)*

ИНОСТРАННЫЙ ИЗВѢСТИЯ.

П Р У С С Й А.

Берлинъ, 4-го Марта.

Его Величество Императоръ Россійскій, здѣшнему каллиграфу и академическому художнику Августу Фридриху Шице старш. въ воздаяніе труда и усердія въ приготовленіи грамоты Его Величеству на право почетнаго гражданства города Берлина, пожаловать изволилъ драгоценный бриліантовый перстень, какъ знакъ Высочайшаго благоволенія. (A.P.S.Z.)

Франция.
Парижъ, 24-го Февраля.

Палата Депутатовъ въ сегодняшнемъ своемъ засѣданіи, занималась разными поступившими къ ней прошеніями, и между прочими отъ жителей Мальбонскаго Кантона въ Воклюзскомъ департаментѣ, въ которомъ они желали отдѣленія сего Кантона отъ Оранжскаго округа и соединенія его съ Карпентрасскимъ округомъ, но сemu воспротивился Министръ Внутрен. дѣлъ, объявляя, что требование Мальбонскаго округа Государствен. Советъ нашелъ непозволительнымъ, и онъ съ своей стороны не видитъ нужды, почему хотѣть перемѣны того, что существуетъ съ VIII года Республики, и наконецъ послѣ продолжительныхъ преній, приступлено къ обыкновенному порядку. — Военный Министръ прекратилъ разсмотрѣніе прошеній, предложеніемъ Палатѣ проекта закона на счетъ чрезвычайного прибавленія для покрытия расходовъ причиненныхъ осадою Алжирской области, при томъ этотъ же Министръ объявилъ, что будутъ предложены Палатѣ на разсмотрѣніе всѣ бумаги, касающіяся нынѣшняго положенія бывшаго Регентства. Общая сумма требуемаго Министромъ прибавленія для подкрепленія гарнизона и доставки лопадей и военныхъ потребностей, простирается не менѣе какъ на 16,671,400 фр.

— Король давалъ вчера частную аудіенцію Виртембергскому Посланнику Милинену и принялъ отъ него отзывное его письмо. Потомъ представлялся Его Велич. Баронъ Гигель, временный Виртембергскій уполномоченный въ Парижѣ.

— Вчера происходило торжественное погребеніе Г-на Сильвестра де Саси на кладбищѣ Рѣг Лашайз. Смертю Г-на де Саси ученый свѣтъ потерпѣлъ самую чувствительную потерю со времени Кювье. Онъ былъ Профессоромъ Французской Коллѣгіи и въ училищѣ иностраннѣыхъ языковъ, непремѣнно Секретаремъ Академіи надписей и художествъ, хранителемъ восточныхъ рукописей Королевской Библіотеки, Инспекторомъ орієнтальной типографіи, при Королевской типографіи и Перомъ Франції. Имя Саси было еще славнѣ за границею, нежели въ отечествѣ. Въ Берлинѣ, въ Лондонѣ, Вѣнѣ, Ст. Петербургѣ и Константинополѣ, вездѣ имѣлъ онъ своихъ воспитанниковъ и почитателей. Слава его принесла Франціи честь болѣе, нежели всѣхъ другихъ.

— Третьаго дня вечеромъ привезены въ Парижъ 20 орудій завоеванныхъ въ Константинѣ. Они имѣютъ длины отъ 5 до 6 фут., но всѣ почти заколочены или подобнымъ образомъ сдѣланы бесполезными. Отъ 7 до 8 самыхъ длинныхъ и богато украшенныхъ, очевидно изъ Испанскихъ литеиныхъ. Всѣ они поставлены будуть въ домѣ Инвалидовъ.

— Производство процесса противу Лепрестр-Дюбокажа и его сотоварищѣй, у которыхъ найдено болѣе 150 тюковъ съ патронами, дѣятельно будетъ продолжаться. Вчера дѣланъ обыскъ у винопродавца Шарла, у которого открыли некоторое количество пороха, раздѣленного на малыя связки. Шарль задержанъ.

— Завтра будетъ большой балъ въ пользу бѣдныхъ города. Билетъ стоить 25 фр., за что покупщикъ получаетъ два номера билетовъ къ лотереѣ, которая будетъ разыграна во время бала и для которой представлены очень драгоценные предметы Парижскими купцами и художниками.

— Говорятъ, что будетъ сооруженъ памятникъ для побѣденной Французской арміи при Ватерлоо. Слышишь, что монументъ сей будетъ поставленъ возлѣ Бельгийскихъ Львовъ. Маршаль Жераръ наименованъ

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlinъ, 4-гоMarca.

NAJJAŚNIEJSZY CEARZ JEGO Mośc Rossyjski, Kalligr. fowi i Artyście Augustowi Fryderykowi Schütze starsz., w nagrodę szczególnych jego usiłowań i troskliwości, w przygotowaniu dyplomatu dla NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, na honorowe obywatelstwo miasta Berlina, udzielić racył kosztowny pierścien brylantowy, jako znak Najwyższego zadowolenia. (A.P.S.Z.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 24 Lutego.

Izba Deputowanychъ на dzisiejszymъ swém posiedzeniu, zajmowała siÄ roznemi podnemi do niej prośbami, pomiędzy którymi znajdowała siÄ takoz podana od wielu mieszkańców Kantonu Malaucenne, w Departamencie Vauclusy, w której ciž żadali oddzielenia tego Kantonu od okręgu Orange i złączenia go z okręgiem Carpentras, lecz Minister Spraw Wewnętrznych sprzeciwili się temu, oświadczając, że Rada Stanu niezgadza się zezwolić na żądanie Kantonu Malaucenne, iż on ze swojej strony nie widzi, dla czego chciiano odmienić delimitację, która juž istnieje od VIII roku Rzeczypospolitej, i nakoniec po długich rozprawach przystąpiono do porządku dzennego. — W ostatku, Minister Wojny przerwał rozpatrywanie prośb, przełożeniem Izbie projektu do prawa względem nadzwyczajnego przyzwolenia na zastąpienie wydatków z przyczyny osadzenia okręgu Algierskiego, przy czym Minister oznajmił, że wszystkie akta, tyczące się teraźniejszego położenia bylej regencyi, będą przełożone Izbie na rozpatrzenie. Ogólna suma żądanej przez Ministra dodatku na wzmacnianie załogi, oraz zakupienie koni i materiałów wojskowych, wynosi niemniej jak 16,671,400 fr.

— Król dawał wzorowi Posłowi Wirtemberskiemu Hrabiemu Mulinen, audyencję prywatną i przyjął od niego list odwołujacy go. Potem J. K. Mośc prezentował się Baron Hügel, który témczasem będzie Pełnomocnikiem Wirtemberskim w Paryżu.

— Wczora odbył się uroczysty pogrzeb P. Silvestre de Sacy na cmentarzu Père Lachaise. Przez zgon P. de Sacy świat uczyony poniosł najdotkliwszą stratę od śmierci Cuviera. P. de Sacy był Profesorem w kollegium francuzkiem i przy szkole językow wschodnich, dożywotnim Sekretarzem akademii napisów i sztuk pięknych, konserwatorem rękopisów oryentalnych biblioteki Królewskiej, Inspektorem typografii oryentalnej przy drukarni Królewskiej i Parem Francji. Imię Sacego w cudzych krajach stało się daleko sławniejszym, jak we własnej ojczyźnie. W Berlinie, Londynie, Wiedniu, St. Petersburgu, Konstantynopolu miał swoich wykowanców i wielbicieli. Sława jego przed wszystkimi innymi, wzbogaciła honor Francji.

— Zawczora wieczorem przywieziono do Paryża 20 dzia³ zdobytych w Konstantynie. Są one długie od 5 do 6 stop, lecz wszystkie prawie zagwoździone albo innym sposobem uczynione niezdarnemi do użycia. 7 do 8 najdłuższych i najpiękniej ozdobionych dzia³, widocznie pochodzą z fabryk hiszpańskich. Wszystkie umieszczone były w domu Inwalidów.

— Process przeciwko Leprestre - Dubocage i jego spółtarzyszy, u których znalezc misno więcej, jak 150 pak z ładunkami, czynnie odbywać się będzie. Wczora czynione przeszukanie u winiarza Charle, doprowadziło znowu do odkrycia pewnej ilości prochni, który rozzielony był na małe paczki. Charle wzięty został do więzienia.

— Jutro ma bydż tu dany wielki bal, na korzyść ubogich miasta. Bilet kosztuje 25 fr., za co nabywca otrzymuje 2 numera na loterię, która ma siÄ ciągnieć podczas balu, a w której ciągnione będą bardzo kosztowne przedmioty, na ten cel przez paryzkich kupców i wielu rzemieślników ofiarowane.

— Mówią, że pod Waterloo ma bydż wystawiony pomnik dla zwycięzzonego wojska francuskiego. Słychać, że monument ten umieszczony bydż ma wraz obok lwów belgijskich. Marszałek Gérard mianowany

членомъ комиссії назначенной для разсмотрѣнія
сего плана.

— Въ *Messager* содергится: „Извѣстно было, что *Эспарtero* за некоторое время предположилъ дать решительное сраженіе и гдѣ возможно блистательною победою ослабить вліяніе *Кордовы* въ Мадриде. Вчера прибывшій изъ Байонны курьеръ, будто доставилъ извѣстіе, что *Эспарtero* на берегу Эбра произвелъ кровопролитное сраженіе, которое впрочемъ неблагопріятно рѣшено для Королевы. Не смотря на усилия *Эспартеры*, Христоносы послали значительного урона, состоящаго въ 1,000 чел. убитыми, въ большемъ безпорядкѣ оставили поле сраженія. При семъ было бы начальнѣе всего то, что переходъ чрезъ Эбро былъ бы свободенъ и Португалета была бы въ большой опасности.“ *)

— Въ *Sentinelle des Pyrénées* помѣщено извѣстіе, что предполагаемая Карлистами новая экспедиція, въ скоромъ времени отправится въ походъ подъ начальствомъ Герре. Солдаты экспедиціонного корпуса были совершенно обмундированы и вооружены. (A.P.S.Z.)

Англія.

Лондонъ, 23-го Февраля.

Въ засѣданіи Парламента 13 ч. с. м. разсуждали обь обществахъ составленныхъ ремесленниками. Г. О'Коннелъ обратилъ вниманіе Палаты на это обстоятельство, угрожающее общественному спокойствию, 15 ч. с. м. Г-нь Гроффъ внесъ проектъ, чтобы при выборахъ голоса собирались втайне, и указалъ на злоупотребленія владѣльцевъ въ отношеніи людей, зависящихъ отъ нихъ, если кто либо изъ сихъ послѣднихъ осмѣлится имѣть собственное мнѣніе. Въ доказательство словъ своихъ, Г-нь Гроффъ поставилъ въ примѣръ Лорда Хоттингстона, который въ послѣдствіе выборовъ въ Грентгемѣ отказалъ продолженію арендныхъ контрактовъ 27-ми арендаторамъ. Эта частный случай можетъ дать понятіе о множествѣ подобныхъ злоупотреблений, случающихся въ Англіи. Приверженцы партіи Тори, опровергали, поочередно предложеніе Г-на Гроффа. Наконецъ Лордъ Джонъ Россель произнесъ, что если допустить при выборахъ собираеніе голосовъ втайне, слѣдуетъ также установить и тайные созывы въ Палатахъ; но какъ Парламентъ и Министры исполняютъ обязанности свои открыто при свидѣтеляхъ, необходимость требуетъ, чтобы кандидатъ на представителя избиралъ былъ явно, большинствомъ голосовъ избирателей. Лордъ присовокупилъ, что Правительство несло бы отъ себя подобный проектъ, если бы не опасалось злоупотреблений со стороны тѣхъ, которые употребляютъ въ злобѣ благонамѣренныя мѣры Правительства, и что богатые люди должны будутъ самимъ себѣ приписать вину, если не перестанутъ при выборахъ дѣлать принужденія, вынудить Правительство ввести обычай собираенія голосовъ втайне, что могло бы имѣть худыя послѣдствія для Государства. Дальнѣйшая о семъ пренія отложены до слѣдующаго засѣданія. (O. G. D. P.)

— Параходъ *Иберія* доставилъ извѣстія изъ Лиссабона отъ 15-го ч. с. м. изъ коихъ видно, что опасеніе Правительства на счетъ высадки *Донъ-Мигуэля* въ Португаліи, кажется увеличивающимся. Военный Министръ представилъ Кортесамъ подробный рапортъ обо всемъ, что только Правительство знаетъ о планахъ Мигуэлистовъ. *Донъ-Мигуэль* будто имѣетъ въ своемъ распоряженіи большія суммы, и говорить, что вѣкоторое число усерднѣшихъ его приверженцевъ оставило Испанію, чтобы отправиться къ Карлистамъ въ Італію. Чтобы по крайней мѣрѣ со стороны моря затруднить какъ возможно набѣгъ, Правительство отправило два военныхъ корабля для крейсерства при устьѣ Гваданы. Впрочемъ въ публикѣ не вѣрятъ подлинности донесенія Военного Министра.

— Тюамскій Католическій Архиепископъ рѣшительно сопротивился начертанному Правительствомъ плану Ирландскаго національнаго просвѣщенія, какъ опасному для беззороности и свободы Католическаго исповѣданія въ Ирландіи, такъ какъ по сему, учебныя книги по коимъ должно обучать закону Божію, были бы опредѣлены коллегію установленную Парламентомъ и состоящую по большей части изъ протестантовъ. Архиепископъ объявилъ, что на каждого Епископа, Святыхъ Духомъ и наследникомъ Св. Петра, возложена обязанность, смотрѣть за своею паствою, и посему никто кроме Папы не предпишетъ ему книги, изъ коихъ должны получать религіозное просвѣщеніе дѣти въ его Епархіи.

*) Срапн. сообщенную прежде телегр. депешу отъ 21 ч., по коей *Эспарtero* 19-го ч. изъ рекогносцировки не вспрѣшъ въ нападенія возвращалася въ Гаро.

jest członkiemъ, wyznaczonem do rozpatrzenia tego planu komisji.

— W *Messager* czytamy: „*Espartero*, jak wiadomo, od niejakiego czasu, postanowił był, stanowczą rozpoząć walkę i gdzie można przez świetne zwycięstwo osłabić wpływ *Cordovy* w Madrycie. Wczoraj dopiero przybyły goniect z Bayonny miał przynieść wiadomość, że *Espartero* na brzegu Ebro wydał krewną bitwę, lecz która nie wypadła pomyślnie na stronę wojsk Królowej. Pomimo usiłowań *Espartery*, Krystyniści po znacznej stracie, wynoszącej na 1,000 ludzi w zabitych, w największym nieładzie cofnęli się z pola walki. Najsmutniejszym przy tem byłoby to, że teraz przechodz przez Ebro byłby wolny i Portugaletta w wielkim niebezpieczeństwwie.“ *)

— W *Sentinelle des Pyrénées* umieszczone wiadomość, że projektowana przez Karolistów nowa wyprawa wkrótce uda się pod rozkazami *Guergué* w pochod. Zołnierze, do korpusu wyprawy należący, byli zupełnie umundurowani i uzbrojeni. (A.P.S.Z.)

Англія.

Londyn, dnia 23-go Lutego.

Posiadzenie Parlamentu w dniu 13 b. m. przedstawiało nader wańne rozprawy, nad związkami rzemieślników. P. O'Connell zwrócił uwagę Izby na ten przedmiot, zagrażający powszechnemu dobru. W dniu 15, P. Grote wniosł projekt względem tajemnego przy wyborach głosowania, rozwijając go wytnął nadużycia, jakich się właściciele dopuszczają względem tych, którzy będąc w zależności od nich, ośmialają się mieć własne zdanie; na dowód przytoczył, że sam Lord Huntingtower, w skutku wyborów w Grantham, 27 czynszownikom wymówił dalsze posiadanie dzierżaw. Ten wypadek w jednym miejscu, naprowadza na myśl, ile podobnych w całej Anglii przytrafią się musi? Wszyscy torysowie zbiali kolejno wniosek P. Grote, nakończe zabrał głos Lord John Russel, w którym dowodził, że chcąc uchwalić tajne przy wyborach głosowanie, potrzeba także wprowadzić zwyczaj, aby Izby tajemnie się naradzały, lecz, że parlament i ministrowie pełnią swoje obowiązki otwarcie i przy świadkach, wynika stąd potrzeba żeby kandydat na reprezentanta był głoszą większością od wyborców do urzędu tego powoływany. Zakończył swą mowę uwagą, że Rząd sam przedstawiłby w tym przedmiocie projekt, gdyby nie lekał się nadużyć ze strony tych, którzy wszelkich zbawieniach zamiarów nadużywają, i że moźli sami sobie przypiszą winę, jeżeli nie przestając ciągle używać w głosowaniach przymusu, sprawowując Rząd; do zaprowadzenia tajemnego przy wyborach głosowania, aby największe zło, dla całego kraju sprawić mogło. Dalsze rozprawy do następnego posiedzenia odłożono. (G.R.K.P.)

— Statek parowy *Iberia*, przywozili wiadomości z Lisabony, dochodzące do d. 15 t. m.; z których dowiadujemy się, że obawy Rządu względem wyłdakowania *Don-Miguela* w Portugalii, zdają się powiększać. Minister Wojny podał Kortezom szczegółowy rapport o wszystkiem, co wiadomo Rządowi o planach *Miguelisów*. *Don Miguel* ma mieć w swoim rozporządzeniu wielkie summy pieniężne, i mówią, że pewna liczba najgorliwszych jego stronników, opuściła Włochy dla przyłączenia się do Karolistów w Hiszpanii. Aby przynajmniej ze strony morza, jak można, utrudnić rajcie, Rząd wysłał dwa okręty wojenne, które krążą mające około ujścia Guadiany. Zresztą nie wierzą w publiczności w autentyczność podania Ministra Wojny.

— Arcy-Biskup katolicki *Tuam*, wyraźnie wyrzekł przeciwko ułożonego przez Rząd planu Irlandzkiego narodowego oświecenia, jako niebezpiecznego dla cieśli i wolności religii katolickiej w Irlandii, gdyż podług tego, księgi szkolne, z którychby się dawały nauki religii, byłyby przeznaczone od ustanowionego przez Parlament, i składającego się po większej części z protestantów, Kollegium. Arcy-Biskup oświadczył, że każdy Biskup ma sobie polecone przez Ducha Świętego i następcę Piotra S-go, mieć pieczę o swej owczarni, i nikt oprócz Papieża nie przepisze mu ksiąg, z których wykładać się ma nauka religii dla dzieci w jego diecezyi.

*) Porównać z tem udzieloną pierwiej depeszą telegr. z Bayonny pod d. 21, podług której, *Espartero* czyniąc wycieczkę d. 19, powrócił do Haro, nienapotkawszy żadnego uderzenia.

— Въ Ласай въ Вандеменской Землѣ, 22 Сентября было ужасное землетрясение. Наканунѣ жители слышали какъ бы пущечный громъ и думали, что неподалеку происходит сраженіе Англійскихъ колонистовъ съ туземцами, наконецъ съ удивленіемъ замѣтили, что звукъ выходилъ изъ пещеръ подъ горъ. Ночью жители пробужденіе трескомъ падающей башни въ землетрясеніемъ, едва успѣли уйти на морской берегъ, многие погибли подъ развалинами домовъ. Во время землетрясения на горизонте замѣчены сияльныя полосы. (A.P.S.Z.)

Г е р м а н і я.

Веймаръ, 24-го Февраля.

Здѣшній Профессоръ Д-ръ Кохъ, какъ известно, предпринялъ весною 1836 г. путешествіе на Кавказъ, чтобы изслѣдованиемъ распространить кругъ ботаники и естественной исторіи. Будучи удовлетворенъ повсюду при своихъ ученыхъ изслѣдованіяхъ и восхищенный прелестями природы и многихъ древностей, представившихся взорамъ его, въ половинѣ Декабря пр. года онъ оставилъ Тифлісъ сдѣлавъ еще поѣзду въ изобилующій виномъ странѣ Кавказа, и по послѣднимъ извѣстіямъ, достигъ уже не безъ опасности высочайшихъ горъ отдѣляющихъ Европу отъ Азіи, чтобы пробраться въ Одессу. Отсюда онъ намѣренъ быть отправиться чрезъ Москву въ Петербургъ и весною возвратиться въ отчество. Должно ожидать любопытныхъ свѣдѣній о его путешестіи и изслѣдованіяхъ. (A.P.S.Z.)

Испанія.

Мадридъ, 17-го Февраля.

Слышно, что сегодня съ домомъ Ротшильда заключенъ договоръ, въ слѣдствіе котораго Министерство будто сдѣлало уже заемъ. Вся сумма состоить изъ 20 міл. реаловъ, и будетъ употреблена для покрытия настоящихъ расходовъ. Остальное количество будетъ уплачено послѣ. Для отдачи займа наложена военная подать на островъ Кубу.

— Правительство предполагаетъ учредить Государственный Советъ, который будетъ состоять изъ 50 или 56 членовъ, въ на каждое Министерство. Комиссія назначеннаго для образованія онаго, состоять изъ четырехъ депутатовъ и одного Сенатора.

— Генералъ Каронделетъ наименованъ Намѣстникомъ Старой Кастиліи. (A.P.S.Z.)

Сирия.

Бейрутъ, 20-го Января.

Съ некотораго времени Сирія была театромъ важныхъ происшествій, и по всякому вѣронѣю, приготовляются еще важнѣйшія. Неудовольствіе съ Египетскимъ владѣніемъ достигло высочайшей степени; на многихъ мѣстахъ возгорѣлся уже матежъ и нужно только искры, чтобы вспыхнула общий пожаръ. Друзы, которые при завладѣніи края Египтянами, наперѣдъ подали знакъ къ сопротивленію и никогда действительно не были покорены, теперь явно возмущались и если имѣли только оружіе и амуницію, то исчезло бы Египетское владѣніе въ Сиріи. Не смотря на худое ихъ вооруженіе, они уже выиграли несколько сраженій. Войска Ибрагима опаставалихъ чрезвычайно. Недавно у подошвы Ливана со стороны Дамаска 150 Друзовъ совершили разбили отрядъ регуляр. войска изъ 300 чел., Полковникъ и 40 чел. убиты на мѣстѣ. Ибрагимъ-Паша очень огорченъ и угрожаетъ все уничтожить; но онъ не имѣть достаточной силы для исполненія проекта. Оружія и военныхъ припасовъ у него довольно, но мало людей. Войска съ некотораго времени значительно уменьшено и онъ не смѣеть слишкомъ раздѣлять свои силы, такъ какъ онъ своимъ поступкомъ возбудилъ недовольство Порты, и по сему опасается Турецкаго войска стоящаго неподалеку границы Сиріи. Но не только туземцы жалуются на Египетскія власти; даже въ самомъ войскѣ показываются явные слѣды возмущеній. Побѣгъ между войсками съ каждымъ днемъ увеличивается а дезертеры уходить частію къ Друзамъ а частію въ Турецкія владѣнія. За нѣсколько дней 2,000 солдатъ съ оружіемъ и амуницією перешли къ Друзамъ умертвивъ своего начальника Генерала Мухаммеда-Пашу. Ибрагимъ посыпаетъ однаго за другимъ курьеровъ въ Каиръ, для полученія помощи отъ отца. — Новый наборъ производится съ большою строгостью и жестокостью, и какъ изданныя по сему приказанію въ Алеппо не довольно скоро были исполнены, то Ибрагимъ-Паша чтобы достигнуть своей цели, употребилъ съдѣдующее средство. Весь рас пространитъ слухъ, что Турецкія войска перешли границы и сильный отрядъ ихъ приближается къ Алеппо, чтобы, въ слѣдствіе договора съ Султаномъ, осадить сей городъ. Одного дня утромъ всѣ военные

было mocne trzesaenie ziemi. W wigilię mieszkani slyszeli huk podobny do dzia³owego, tak, iż rozumieli, źe zaszła w bliskości bitwa pomiędzy angielskimi osadnikami a krajowcami; lecz z zadziwieniem postrzeli w koncu, źe huk wychodził z jaskini blisko góra. W nocy mieszkani obudzeni zostali źeskotem zapadającej wiezy i trzesaeniem ziemi. Kto mógł, uciekał na brzeg morski, a bardzo wielu zginęło pod gruzami domów. Podczas trzesaenia ziemi, postrzeganego na horyzoncie pasy jasne. (A.P.S.Z.)

Niemcy.
Weimar, 24-go Lutego.

Nasz Professor Dr. Koch przedsięwziął, jak wiadomo, wiosną 1836 podróz do Kaukazu dla rozszerzenia poznania botaniki i historyi naturalnej w ogólnosci przes badania. Wszedzie zadowolony z wypadków naukowych swych usiłowań i przejęty wrażeniami zadziwiających piękno natury i wielu starożytności, które się stawły oczom jego, w połowie Grudnia r. z. opuścił Tyflis, odbywszy pierwiej podróz do krajów Kaukazkich, obfitujących w wino i podług ostatnich wiadomości, nie bez niebezpieczeństwa znajdował się już na najwyiszych górach, rozdzielacych Europę od Azji, dla do stania się do Odessy. Stamtąd udać się miał przez Moskwę do Petersburga, a na wiosnę powrócić do kraju. Oczekujemy udzieleni o jego interesującej podrózy i badaniach.

Hiszpania.

Madryt, 17-Lutego.

Słyszać, że dzisia z domem Rothschildów zawarta została ugoda, skutkiem której dla Ministerium zaliczono już pożyczkę. Cała summa wynosi 20 mill. realów i przeznaczona jest na zaspokojenie obecnych wydatków. Reszta wypłacona ma być później. Na opłacenie pożyczki przeznaczony jest dochód z kontrybucji wojennej z wyspy Kuby.

— Rząd zamierza ustanowić Radę Stanu, która składać się ma z 30 do 36 Członków, po 6 dla każdego Ministerium. Wyznaczona do urządzienia jej Komisja, składa się ze 4 deputowanych i jednego Senatora.

— Jenerał Garondelet mianowany został Jeneralnym Kapitanem Starej Kastylii. (A.P.S.Z.)

Sytyna.

Bairut, 20 Stycznia.

(Dzień Smirn.) Od niejakiego czasu Syrya była widownią ważnych wypadków, i podług wszelkiego po dobieństwa, przygotowują się jeszcze ważniejsze. Nieukontentowanie z władz Egiptskiego do najwyższo go doszło stopnia; na wielu już miejscach wybuchły bunt i potrzeba tylko iskry, aby się powszechny wzniecił pożar. Druzowie, którzy przy zajęciu kraju przez Egipcjan, najpierw dali znak do oporu i nigdy rzeczywiście nie byli podbiti, dzisia w otwartem są powstaniu i jeśli tylko mieli broń i amunicję, byli wtedy po panowaniu Egipskim w Syrii. Pomiędz niedostatecznego ich uzbrojenia, wygrali jednak kilka już bitew. Wojska Ibrahima wszedzie przed nimi pierzchają. Nie dawnie u stop Libanu ze strony Damaszku oddziały ze 300 ludzi regular. wojska, zupełnie pobity zostały przez 150 Druzów; Półkownik i blisko 40 ludzi polegli na miejscu. Ibrahim Basza rozjatrzony jest do najwyższego stopnia i wszystkiemu zagroża zniszczeniem; lecz nie posiada dostatecznej siły do wykonania swych planów. Broni i materiałów wojskowych ma dosyć, lecz braknie mu ludzi. Wojsko jego od niejakiego czasu znacznie się zmniejszyło i on się nie odwala rozdzielać się swoja na wiele części, w chwili, kiedy przez swoje postępowanie wzbudził niechęć Porty, i dla tego leka się stojącego nie daleko od granic Syrii wojska Tureckiego. Lecz nie sami są krajowcy, którzy się uskarżają na władze Egiptskie, w wojsku nawet pokazują się ślady niespokojości. Dezercye pomiędzy wojskami wzrastały codziennie, i zbiegowie uchodzili częścią do Druzów, a częścią w granice Tureckie. Przed kilkoma dniami, 2,000 żołnierzy z bronią i amunicją przeszło do Druzów, zamordowawszy swojego, dowódcę Jenerała Muhammeda Baszę. Ibrahim Basza wysyła jednego po drugim gońców do Kairu, prosząc pomocy i swojego ojca. — Nowy zaciąg odbywa się z wielką sci stością i okrucieństwem, a ponieważ wydane w tym względzie rozkazy w Aleppo, nie dość przedko wykonały były, tedy Ibrahim Basz, dla osiągnięcia swojego celu, użył następującego środka. Kazał rozgłośić, że wojska Tureckie przekroczyły granice, i mocy ich oddział zblizały się ku Aleppo, ażeby skutkiem ugody z Sultanem, osadzić to miasto. Pewnego dnia rano, wszystkie władze cywilne i wojskowe, wraz

и гражданскія власти съ гарнизономъ оставили го-
родъ, и вскорѣ потомъ въ самомъ дѣлѣ показались
войска съ Турецкими штандартами и въ турецкихъ
мундирахъ. Жители тотчасъ поспѣшили въ городъ
и съ радостю поздравили мимыхъ Турокъ какъ о-
свободителей своихъ отъ Египетскаго ига. Въ эту
минуту внезапно съ разныхъ сторонъ въ городъ вор-
валася вышедший утромъ гарнизонъ, заступилъ всѣ
ворота, и около 5,000 мужескаго пола жителей А-
леппо, находившихся въ города, такимъ образомъ
захвачены и 2,800 сихъ несчастныхъ какъ годныхъ
къ военной службѣ, безъ различія состояній отра-
влены въ Египетъ. Прочие принуждены были упла-
тить значительный денежный штрафъ. Замѣчатель-
но, что на этотъ разъ, всѣ Христіане освобождены
безъ выкупа. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Принцъ Іоаннъ Саксонскій, братъ царствующаго
Короля, совершенно уже окончилъ переводъ Дан-
товой *Divina comedie*, который вскорѣ будетъ отпе-
чатанъ въ типографіи Арнольда въ Лейпцигѣ. Сочи-
неніе это заключается въ трехъ томахъ. Самый стро-
гій критикъ, по долгу справедливости, помѣстить
известнаго переводчика въ число славныхъ писате-
лей богатой Нѣмецкой литературы.

— По утрупию *Journal de Paris*, Король Фран-
цузовъ раздаетъ ежегодно бѣднымъ отъ 750 до 800 т.
фр.; Королева же изъ собственныхъ суммъ 87,000 фр.;
ежедневная милостыня, простирающаяся отъ 1,200
до 1,500 фран. не входитъ въ разсчетъ выше означен-
ныхъ суммъ.

— Императоръ Австрійскій назначилъ на издер-
жки, по случаю Коронованія Его Импер. Величества
Королемъ Ломбардо-Венеціанскимъ 5,000,000 гульде-
новъ. Штаты означенного Королевства ассигновали
на сей предметъ такую же сумму, желая отличить
торжество сіе особеннымъ блескомъ роскоши.

(O. Г. Ч. II.)

ПЕРЕЧЕНЬ ПУТЕШЕСТВІЯ

Докторскаго Профессора Ф. Царрота
къ Сѣверному Мысу (Nord Cap), въ 1837 году.
(Das Inland, N. 1, 1838).

Чистая любовь къ наукамъ внушила мнѣ мысль
совершить путешествіе къ Сѣверному Мысу. Со-
вѣтъ Университета, одобравъ мое предпріятіе, во-
шель съ представлѣніемъ къ высшему начальству,
о позволеніи мнѣ совершить путешествіе на ижди-
веніи Университета, и взять изъ его физическаго
кабинета нужные для опытовъ инструменты. Госу-
даръ Императоръ Всемилостивѣшъ соизволилъ ут-
вердить представленіе высшаго начальства. Ученая
цѣль путешествія состояла: 1) въ астрономическихъ
опредѣленіяхъ мѣстъ и времени; 2) въ наблюденіяхъ
за качаніемъ мантинка, для точнѣшаго опредѣле-
нія вида земли, и 3) въ наблюденіяхъ надъ уклоне-
ніемъ магнитной стрѣлки отъ меридiana, ея колеба-
ніемъ, наклонностію къ горизонту, и различіями при-
лагательной силы въ разныхъ мѣстахъ. Вмѣстѣ со
мною рѣшался предпринять это трудное путешествіе
кандидатъ А. Нешель.

10-го Іуля выѣхали мы изъ Петербурга, и,
черезъ Выборгъ, Куопіо и Улеоборгъ, прибыли въ
Торнео, 25-го числа того же мѣсяца. Изъ сихъ три-
надцати дней, провели мы два въ Куопіо, для ма-
гнитныхъ наблюдений, и одинъ, въ Улеоборгѣ, по
другимъ дѣламъ. Въ Торнео, путешественникъ мо-
жетъ запастись, за самую утреннюю цѣну, всѣмъ
нужнымъ для дальнѣшаго путешествія. Есть так-
же люди, готовые помочь вамъ, по крайней мѣрѣ
подѣльными советами. Гостинница здѣсь превосход-
ная. Не взирая на это, здѣсь весьма трудно соста-
вить точный планъ для проѣзда остальныхъ девя-
ти въ верстъ къ Сѣверному Мызу, о которомъ да-
же въ Торнео знаютъ только по слуху.

Мы познакомились здѣсь съ добрымъ Шведомъ,
изъ Мауно, въ 450 верстахъ къ сѣверу отъ Торнео,
приѣхавшимъ туда по частнымъ дѣламъ. Съ величай-
шимъ безкорыствіемъ предложилъ онъ намъ свои у-
слуги, опытность и знаніе мѣстностей. Въ его соп-
ровожденіи совершили мы любопытное плаваніе
вверхъ теченія рекъ Торнео и Муоніо, на протя-
женіи пятисотъ пятидесяти верстъ, то между населен-
ными, живописными, гористыми мѣстами, то между
дремучими лѣсами, въ которые еще не проникаль
ни одинъ человѣкъ, то носясь по быстринамъ, то
выплывая на зеркальную поверхность озеръ. Жи-
тели сихъ странъ сильного и краснаго тѣлосложенія;
честность составляетъ основу ихъ характера; о-
лжи, воровство, обманъ, которымъ, казалось бы, бла-
гопріятствуютъ скудость почвы, недостатокъ всікой
промышленности и отдаленность судебныхъ мѣстъ, пу-

z załogą, opuściły miasto, i w rzeczy samej wkrótce po-
tem pokazały się wojska z Tureckimi chorągwiami i
mundurami. Mieszkańce pośpieszyli natychmiast do
miasta, i pozdrawili mniemanych Turków głośnymi o-
krzykami radości, jako swych wyzwolicieli z jarzma
Egiptskiego. W tej chwili nagle z różnych stron wtarg-
nęła znów do miasta załoga, która rano była z nie-
go wyszła, zajęła wszystkie bramy, i około 5,000 mie-
szkańców płci męskiej Aleppu, którzy się znajdowali
za miastem, byli tym sposobem ujęci, z których 2,800
ludzi, jako zdolnych do służby wojskowej, bez różnicy
stanu, wysłano natychmiast do Egiptu. Reszta musie-
li opłacić znaczne szaty pieniężne. Godnym jest u-
wagi, że tym razem wszyscy chrześcijanie, bez okupu
uwolnieni zostali. (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Xiâle Jan Saski, brat panującego Króla, ukoń-
czył już zupełnie tłumaczenie Danta *Divina comedie*,
które w krótkim przeciagu czasu wyjdzie na widok
publiczny z drukarni Arnolda w Lipsku. Dzieło to
zajmuje trzy tomy, a najostrzejszy krytyk nie odmówi
dostojnemu tłumaczowi znakomitego miejsca międ-
zy pisarzami bogatej literatury niemieckiej.

— Wkrótce opuszcza prasę drukarską pamiętniki
Хиція Tallejranda, który w tym przedmiocie miewa
częste narady z jednym z najznakomitszych drukarzy
Paryskich.

— Cesarz Austryacki przeznaczył na koszt swej
Koronacyi na Króla Lombardzko-Weneckiego 5,000,000
zł. rei. Taką samą summę uchwalili stany tego pa-
ństwa, chcąc tak wielką uroczystość otoczyć całym bla-
skiem przepychu. (G.R.K.P.)

RYS PODRÓŻY

PROFESSORA DORPACKIEGO P. PARROTA
Do Przylądka Północnego (Nord Cap), w roku 1837.
(Das Inland, N. 1, 1838)

Samo zamiłowanie nauk podało mnie myśl odbycia
podróży do Przylądku Północnego. Rada Uniwersytetu,
przyjawszy moje przedsięwzięcie, czyniła przedstawie-
nie do wyższej Zwierzchności, o pozwolenie mi od-
bycia podróży kosztem Uniwersytetu, i wzięcia z fizy-
cznego jego gabinetu potrzebne dla doświadczeń na-
rzędzi. CESARZ JEGO MOŚĆ NAJFASKIWIEJ raczył utwier-
dzić przedstawienie wyższej Zwierzchności. Uczony
cel podróży zawierał się; 1) w astronomicznych o-
znaczeniach miejsc i czasu; 2) w postrzeżenach nad
kołysaniem się wahadła, dla dokładniejszego oznaczenia
ksatau ziemi, i 3) w postrzeżenach nad zboczeniem
igły magnesowej od południka, jej ruchem, pochyłością
do horyzontu i nad różnicami siły przyciągającej w
różnych miejscach. Razem ze mną postanowił przedsię-
wziąć trudną tą podróż kandydat A. Neszel.

Dnia 10-go Lipca wyjechaliśmy z Petersburga,
i przez Wyborg, Kuopio i Uleoborg, przybyliśmy do
Torneo, dnia 25-go tego miesiąca. Z tych trzynastu
dni, spędziliśmy dwa w Kuopio, dla postrzeżeń ma-
gnesowych, i jeden w Uleoborgu, dla innych zatrud-
nień. W Torneo, podróżujący za najumiarkowaną cenę
może się opatrzyć we wszystkie potrzeby do dalszej
podróży. Są także ludzie, gotowi pomodzić,
przynajmniej dobrze radami. Dom zajezdu jest tu
wyborny. Pomimo to jednakże, bardzo tu jest trudno
ułożyć pewny plan przejazdania pozostałych dziewięciu
wiorst do Przylądku Północnego, o którym na-
wet w Torneo wiedzą tylko z wieści.

Zabraliśmy tu znajomość z dobrym Szwedem z Man-
no, o 450 wiorst na północ od Torneo, który tu przy-
był w prywatnym interesie. Z największą bezinteres-
sownością ofiarował nam swoje usługi, doświadczenie i
znajomość miejsc. Odbyliśmy z nim ciekawą żeglugę w
góre rzeki Torneo i Muonio, na przestrzeni pięciuset
pięćdziesięciu wiorst wynoszącej, już to między zaludnio-
nemi, malowniczymi, górzystymi miejscami, już to po-
między głębokimi lasami, do których żaden jeszcze
nie zagłębiał się człowiek, już to bystremi płynącymi nur-
tami, już to wypływającym na zwierciadlaną powier-
chnię jezior. Mieszkańcy tych krajów są mocne i pię-
knej budowy ciała; cnota stanowi grunty charak-
teru; o kłamstwie, kradzieży, oszukaństwie, którym zda-
ją się sprzyjać nieurodzajne grunta, niedostatek wszel-
kiego przemysłu i daleka odległość miejsc sądowych,
podróżując poszyszys przedzej w całej Europie, niżeli

тешественникъ услышать скорѣе во всей Европѣ, нежели на отдаленныхъ берегахъ прелестной рѣки Муоніо.

Поднималась постоянно противъ теченія, при сильномъ западномъ вѣтре, мы мало по малу достигли высоты 1,400 футовъ, и прибыли къ истоку рѣки и вмѣстѣ съ тѣмъ къ границѣ трехъ сѣверныхъ Державъ, соприкосновенныхъ въ этомъ пунктѣ. Дикий гребень горъ, отрогъ Скандинавскаго хребта Кіоленъ, отдѣлялъ насъ отъ морскаго берега, до котораго оставался одинъ день пути. Вѣрный спутникъ проводилъ насъ и туда. Мы вытинули на берегъ озера наши лодки, съ изкоторыми дорожными припасами, и оставили ихъ тамъ безъ всякаго опасенія; вынувшись инструменты и пожитки на восьмерыхъ дюжихъ Финновъ, и бодро пустились въ дорогу, окруженну высокими вершинами горъ, между большими и малыми озёрами, черезъ быстрые ручьи, по роскошнымъ зеленымъ покатамъ горъ, снежнымъ равнинамъ и скалистымъ словомъ, въ пустынѣ, типину коей только по временамъ нарушаѣтъ полетъ хищной птицы или ревъ водопада, сажень во сто вышиною. Вдругъ представился нашимъ взорамъ, съ высоты, величественный берегъ Финмаркена: то былъ заливъ Лингенфюрдъ, врѣзывающійся въ землю на несколько миль; онъ окружено несравненнымъ скалистымъ вѣнкомъ, иззубреннымъ тысячами скаль, вершины коего поднимаются изъ моря до трехъ тысячъ футовъ.

Здѣсь путешественниковъ сажаютъ въ легкую узкую лодку, управляемую двумя сильными Норманами или опытными и безстрашными береговыми Финами, и везутъ, поперемѣнно на веслахъ или на парусахъ, по гладкой поверхности моря. Такимъ образомъ єдешь верстъ до трехъ сотъ по Сѣверному Морю, до самаго Сѣвернаго Мыса. Нельзя умолчать о городѣ Альтенѣ, который Леопольдъ Ф. Бухъ описалъ столь привлекательнымъ образомъ, обѣ Альтенѣ, въ которомъ Британская промышленная дѣятельность открыла мѣдные рудники, и не поклониться дружески торговому Гаммерфесту, самому сѣверному городу Европы, съ его радушными и гостепримѣшими жителями.

Противные вѣтры задержали насъ въ морѣ довольно долгое время, и только 25-го Августа достигли мы до величественнаго, могущаго Сѣвернаго Мыса въ нашей лодкѣ, казавшейся орѣховою скорлупою подѣ скалистой стѣны въ тысячу футовъ вышиной. Простой, честный Норманъ живѣть, съ своимъ семействомъ, въ пяти верстахъ отъ Сѣвернаго Мыса, при бухтѣ, питающейся рыбною ловлею. Въ полночь, при свѣтломъ сѣверномъ сѣнѣ, постучались мы въ его дверь; она насъ принялъ радушно, охотно отвѣль намъ одинъ изъ своихъ домиковъ, построенный изъ привозныхъ бревенъ. Въ немъ находилась небольшая желѣзная печка, наполненная плавнымъ лѣсомъ, постель, покрытая чистыми шкурами, старый столъ и нѣсколько стульевъ. Вотъ единственное убѣжище и всѣ удобства, которыя можно ожидать на Сѣверномъ Мысѣ! Стоявшиа до того времени пасмурная погода, неблагопріятная для нашихъ астрономическихъ наблюдений, насъ крайне огорчала; но съ перваго утра послѣ нашего прибытія, мы проснулись отъ солнечного блеска и увидѣли самое ясное небо; сердача наши исполнились чувствомъ благодарности, и мы весело принялись за работу, чтобы не потерять ни одного изъ дарованныхъ намъ драгоцѣнныхъ часовъ.

Въ двѣнадцать дней, въ продолженіе которыхъ почти безпрерывно стояла теплая и синяя погода, окончили мы благополучно всѣ предположенные работы, и провели весь день 4-го Сентября на самомъ Сѣверномъ Мысѣ, занимаясь его измѣрѣніемъ и изслѣдованиемъ его формаций. Едва покинули мы Сѣверный Мысъ, какъ поднялась сильная буря и не дозволила намъ продолжать плаваніе на лодкѣ; цѣлые двѣнадцать сутокъ наслаждались мы въ Гавенсунтѣ гостепримѣствомъ добрыхъ Нормановъ.

Наступала зима; отъ Альтена отправились мы сухимъ путемъ, въ пріятномъ сопровождѣніи молодаго Лундскаго естествоиспытателя, объехавшаго Шпицбергенъ, и черезъ Лапландію, прибыли въ Торнео, частію пѣшкомъ, частію въ саняхъ, запряженныхъ оленями, частію на пловучемъ льду рѣки Муоніо. Посреди всѣхъ трудностей дороги, честность добрыхъ Финновъ и участіе, встрѣчаемое въ ихъ пасторахъ, радовали сердце.

Мы проѣхали по Финляндіи, самымъ прямымъ путемъ, въ Гельсингфорсъ, въ которомъ всегда съ удовольствіемъ останавливаются всѣ образованные люди. При первомъ попутномъ вѣтре перевезъ насъ чрезъ Финскій Заливъ красивый военный бригъ Палинуръ, и 25-го Ноября ступили мы радостно на родимый берегъ.

F. Parrotz. (Сб. II)

на далекихъ берегахъ czarzącej rzeki Muonio.

Плынac coraz dalej w g髍y rzeki, przy mocnymъ wie-
trze zachodnimъ, doszli my pomału do wysokośći 1,400
stop, przybyli my do źródła rzeki, i razem do gra-
nicy trzech Mocarstw północnych, w tym punkcie scho-
dzacych się. Dziki gó rierzchołek, odnoga Skandy-
nawskiego grzbietu Kiolen, oddzielała nas od brzegu
morskiego, do którego zostawał jeden dzień drogi.
Wierny towarzysz podrózy i tam nas przeprowadzał.
Wyciągnęliśmy na brzeg jeziora nasze łodzie, z niektó-
remi zapasami podróznymi, i zostawili my je tam bez
żadnej obawy, naładowaliśmy narzędzia i żywność na
ośmiu silnych Finczyków, iszybkie puściliśmy się w dro-
gę, otoczona wysokimi wierzchołkami gór, pomiędzy
wielkimi i małymi jeziorami, przez bystre ruczaje, przez
rozkośnie zielone pochyłości gór, śnieżne równiny i
skaliste warsty, w pustyni, której cisza niekiedy tylko
przerywała lot drapieżnego ptaka albo szum wodospadu,
na sto sańi wysokiego. Nagle ujrzaliśmy z wysokości
wspaniały brzeg Finmarkenu: była to zatoka Lingen-
fiord, zachodząca do ziemi na kilka mil; odnoga ta,
okrągona jest niezrównanym wieńcem skał, tysiącami
wierzchołków nastręcanych, wznoszących się nad mo-
rza do trzech tysięcy stop.

Tu podrózujacy wsiadaja do lekkiej wązkiej łodzi, sterowanej przez dwóch silnych Normanów albo przez doświadczonych i nieustraszonych Fionów nadbrzeżnych, i żeglują naprzemian wiosłami albo żaglami, po gładkiej powierzchni mórza. Tym sposobem jadą do trzechset wiorst Północnem morzem, do samego Przylądka Północnego. Nie można zamieścić o mieście Altenie, które Leopold von Buch tak pięknie opisał piorem, o Altenie, w której Angielska czynność przemysłowa odkryła kopalnię miedzi, i w niczym nieustąpi handlowemu Hammerfestowi, najpółnocniejszemu miastu Europy, z jego uprzejmiami i gościnnymi mieszkańców.

Wiatry przeciwnie zatrzymały nas na morzu przez czas dosyć dług, i ledwo 25-go Sierpnia dostaliśmy się do wspaniałego, potężnego Przylądka Północnego na naszej łodzi, która się wydawała, jak orzechowa żupina obok skalistej ściany, tysiąc stop wysokiej. Prosy, uczciwy Normandczyk, mieszka ze swoją rodziną o piec wiorst od Przylądka Północnego, przy zatoce, żyjąc z rybołówstwa. O północy, przy pięknej Zorzy północnej, zakołataliśmy do drzwi jego; przyjął nas tchniemie, chętnie przeznaczył dla nas jeden ze swoich domków, z przywoźnych berwion wybudowany. Znajdował się w nim niewielki piec żelazny, spławnem drzewem napelniany, pościel, czystemi skórami retiferow okryta, stary stol, i kilka stołków. Oto jedyny przytułek i wszystkie wygody, jakich się można spodziewać na Przylądku Północnym! Trwająca do tychezas pochmurna pogoda, która niesprzyjała astronomiczny nam razem postreżeniem, bardzo nas smuciła; ale pierwszego ranku po naszym tam przybyciu, blask słońca nas obudził i zupełnie pogodne ujrzaliśmy niebo; serca nasze napeliły się uczuciem dźiekczynienia, i wesoło wzięliśmy się do roboty, a żeby nie stracić żadnej z darowanych drogich nam godzin.

We dwanaście dni, w przeciągu których prawie niestannie panowała piękna i ciepła pogoda, szczególnie ukochaliśmy zamierzone prace, i przepędziły cały dzień 4-go Września na samym Przylądku Północnym, zajmując się jego wymiarem i śledzeniem jego formacji. Zaledwo opuściliśmy Przyladek Północny, wszczęła się mocna burza, która nie dozwoliła nam żeglować dalej na łodzi; przez dwanaście dni doznałismy w Hawesundzie gościnności dobrych Normanów.

Nadeszła zima: z Altenu udaliśmy się drogą lądową, w przyjemnym towarzystwie młodego naturalisty z Lunden, który objechał Spitzberg, i przez Laponią przybyliśmy do Torneo, po części piechotą, po części w sankach, reniferami zaprzężonych, po części na pływających krach rzek Muonio. Wśród całej trudności drogi, uczciwość dobrych Finczyków i uczęstnictwo okazywanie przez ich pastorów, napełniły nas radością.

Przejechaliśmy Finlandią najprostszą drogą, do Helsingfors, w którym chętnie zawsze zatrzymują się wszyscy ludzie urojeni. Za pierwszym wiatrem pomyślnym przewiozły nas przez Fińską odnogę piękny bryg wojenny Palinur; a dnia 25-go Listopada wysiedliśmy z radością na brzeg ojczysty.

F. Parret. (P.P.)